Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

NR. 21 **Poznań, dnia 1 listopada 1936** **ROK 15**

Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu**
ul. Rzeczypospolitej nr. 1 Telefon nr. 25-95

„Baczmy na ciężką odpowiedzialność, jaką dźwigamy wobec przyszłych pokoleń, by nam nie zarzucały, żeśmy skarbu najwyższego jakim jest Wolność i Niepodległość należycie nie strzegli".

Seweryn Samulski.

Dnia 31 bm. przypada pierwsza rocznica złożenia na wieczny odpoczynek zwłok nieodżałowanego Prezesa naszego Związku

śp. Seweryna Samulskiego

wielkiego społecznika i pioniera przemysłu polskiego

Dla uczczenia pamięci i za spokój duszy Drogiego Zmarłego odbędzie się w sobotę dnia 31 października br. o godz. 9 rano w kościele św. Marcina

Żałobna Msza Święta

O jaknajliczniejszy udział w nabożeństwie prosi

Zarząd Związku Fabrykantów

Z Ogólnego Zebrania Związku Fabrykantów

Referat w sprawach technicznych. Ustalenie norm na pomoc zimową dla bezrobotnych i na Fundusz Obrony Narodowej.

We wtorek, dnia 20. bm. odbyło się pod przewodnictwem p. Prezesa Fr. Maciejewskiego na oddzielnej salce restauracji „Continental" przy licznym udziale członków Ogólne Zebranie Związku Fabrykantów. W programie zebrania przewidziany był referat Inż. dypl. Bogusławskiego na temat „Gospodarka cieplna w naszych siłowniach i wpływ jej na koszty produkcji", dalej sprawa świadczeń przemysłu na pomoc zimową dla bezrobotnych oraz świadczeń na Fundusz Obrony Narodowej.

Przed przystąpieniem do porządku obrad poświęcił p. Prezes Maciejewski kilka słów obecnej sytuacji gospodarczej, a w szczególności ostatnim perturbacjom walutowym w świecie. Wspomniał również o obecnych niepokojach politycznych i wywrotowej akcji Kominternu w całym świecie, której życie gospodarcze przeciwstawić winno zdecydowaną kontrakcję.

Z kolei Inż. dypl. p. Bogusławski przystąpił do wygłoszenia swego referatu. W referacie tym p. Inż. Bogusławski szczegółowo i z wielkiem znawstwem rzeczy przedstawił stan kotłów parowych w Wielkopolsce i na Pomorzu w poszczególnych branżach przemysłowych, wskazał na wielkie zaniedbanie techniczne kotłów, na duże braki w wykształceniu fachowym obsługi, przeszedł dalej do omówienia najważniejszych błędów popełnianych w gospodarce cieplnej naszych siłowni, poczem wskazał na niejednokrotnie wielkie marnotrawstwo paliwa i omówił wpływ tego marnotrawstwa na koszty produkcji. W konkluzji swego niezmiernie ciekawego referatu zaproponował p. Inż. Bogusławski powołanie do życia przy Związku Fabrykantów specjalnej poradni z zakresu gospodarki cieplnej, która prowadzona przez wytrawnych specjalistów-inżynierów miałaby za zadanie udzielać w każdej potrzebie zgłaszającym się członkom Związku, bezpłatnej porady. Świetna prelekcja p. Inż. Bogusławskiego, która jako pierwsza z tej serii referatów miała na celu pobudzenie refleksji od strony wpływu gospodarki cieplnej w przedsiębiorstwach na koszty własne produkcji, nagrodzona została długotrwałemi oklaskami, a sama koncepcja utworzenia przy Związku poradni w zakresie gospodarki cieplnej, spotkała się z jak najżyczliwszym przyjęciem.

Następnie p. dyr. Łyczywek referował sprawę świadczeń przemysłu na pomoc zimową bezrobotnym oraz świadczeń na Fundusz Obrony Narodowej. Wskazawszy na potrzebę i ogólne nastawienie przemysłu w stosunku do takich akcji zapoznał referent zebranych że stanowiskiem, jakie w powyższych kwestjach zajął już przemysł i inne ugrupowania społeczne na innych terenach. Wszczególności zaś o ile chodzi o świadczenia na pomoc zimową bezrobotnym, przedstawił referent zebraniu propozycje w tym względzie Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Bezrobotnym.

Pomimo niesłychanie ciężkich warunków finansowych tutejszego przemysłu, zebrani zważywszy na wielki cel wspomnianych funduszów i akcentując swoje zawsze obywatelskie stanowisko, ustosunkowali się do spraw tych bardzo życzliwie, przyczem jedynie obszerniejszą dyskusję wywołala sprawa orientacyjnych norm dla poszczególnych przedsiębiorstw tak na pomoc bezrobotnym jak i na FON. W całej dyskusji przewijała się nić, aby za udzieloną bezrobotnym pomoc, pociągnięci oni zostali do prac przy inwestycjach użyteczności publicznej i to w tych okręgach, które złożyły odnośne fundusze.

Rozważając dalej na podstawie danych cyfrowych możliwości gospodarcze różnych warstw społecznych w tutejszym okręgu i zastanawiając się nad wyborem najodpowiedniejszych kryteriów opodatkowania się na powyższe cele przemysłu, zebranie przyszło do przekonania, że najwłaściwszym kryterium opodatkowania się na pomoc zimową bezrobotnym, kryterium stwarzającym dla sfer przemysłowo-handlowych warunki powszechności jest obrót.

Biorąc pod uwagę, że obroty przemysłu i handlu rejestrowane w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu za rok 1935 wynosić powinny około 1½ miliarda zł., zebranie zaleciło wszystkim swym członkom jako normę wytyczną ofiar na pomoc zimową bezrobotnym ½‰ od całorocznego obrotu za rok 1935, uważając, że w ten sposób przemysł spełni ponad wszelkie wymagania swój obowiązek obywatelski. Zebrani z naciskiem przy tym akcentowali, że jeżeli w odpowiedniej wysokości do powyższej skali, świadczyć będą wolne zawody, świat pracy, włosność nieruchoma i rolnictwo, i o ile zbiórki na pomoc zimową bezrobotnym będą mieć charakter naprawdę powszechny, liczyć w tych warunkach można na zebranie w tutejszym okręgu wysokiej cyfry, stanowiącej bardzo poważny odsetek potrzebnej dla całego kraju na pomoc zimową bezrobotnym sumy ca 20 milionów złotych.

Wysuwając jako orjentacyjną na pomoc bezrobotnym dla przemysłu normę ½‰ od obrotu za rok 1935 zebrani podnosili kilkakrotnie, że poszczególne przedsiębiorstwa będą miały możność przypadające na nich świadczenia złożyć także ratalnie, dalej zaliczyć sobie ewtl. już złożone na ten cel ofiary, a wreszcie wypełnić swój obowiązek obywatelski i w ten sposób, że zamiast ofiar gotówkowych zatrudnią w miesiącach zimowych ze sfer bezrobotnych nadkontyngentowych robotników, udawadniając wobec Komitetów Obywatelskich Pomocy Bozrobotnym fakt przyjęcia dodatkowych robotników.

Co się tyczy ofiar na rzecz Funduszu Obrony Narodowej, zebranie zaleciło wszystkim członkom Związku składanie przez trzy miesiące na 1% od zarobków wypłacanych pracownikom umysłowym i fizycznym, zasadniczo jednak zebranie obstaje przy tym,aby ze względu na wagę sprawy, na konieczną powszechność ofiar i na strukturę polityczną społeczeństwa, do ofiar tych pociągnąć całe społeczeństwo i normy ustalić w drodze ustawodawczej. Na ten wypadek zdaniem zebrania byłoby wskazane, naprzykład sfery przemysłowo-handlowe opodatkować przez pewien czas w wysokości dodatku 0,1% do podatku obrotowego.

Ustalając narazie orientacyjną normę na rzecz FON od wypłaconej robocizny, zebrani tak samo jak przy ustalaniu wytycznych na rzecz pomocy bezrobotnym, wyrazili pogląd, że przedsiębiorstwa, które złożyły już na FON jakiekolwiek ofiary, będą mogły ofiary te sobie zaliczyć, wreszcie że będą mogły złożyć ofiary w naturze, zwłaszcza te przedsiębiorstwa, które produkują bezpośrednio wytwory potrzebne dla uzbrojenia armii.

W wolnych głosach dyrektor Łyczywek zaznajomił jeszcze zebranych z szeregiem aktualnych spraw, po czym przed zamknięciem posiedzenia wyrażono do zebranych apel o wzięcie udziału w nabożeństwie żałobnym z powodu pierwszej rocznicy zgonu wielkiego i nieodżałowanego prezesa Związku śp. Seweryna Samulskiego. Nabożeństwo odbędzie się w dniu 31 października b. r. o godz. 9-tej w kościele św. Marcina w Poznaniu.

Owocne obrady solwował p. Prezes Fr. Maciejewski o godz. 7,30 wieczorem.

Z działalności Komisji do badania gospodarki przedsiębiorstw państwowych.

Niedawno odbyło się plenarne posiedzenie Komisji do badania gospodarki przedsiębiorstw państwowych, na którym ustalono wzorowy schemat badań i sprawozdań oraz przyjęto do wiadomości relację o stanie prac poszczególnych podkomisji i referentów. Z relacji tych wynika, że z wyjątkiem niewielu odcinków, na których prace zostały już ukończone, albo prawie ukończone, pozostaje jeszcze bardzo wiele do zrobienia i mimo tendencji zakończenia prac jeszcze przed upływem tego roku, nie należy spodziewać się zakończenia ich prędzej jak na wiosnę 1937 r.

Niezależnie od referatów szczegółowych, dotyczących poszczególnych badanych przedsiębiorstw, Komisja zamówiła u szeregu ekonomistów opracowania ogólne i teoretyczne na temat historii etatyzmu w Polsce, stosunku przedsiębiorczości etatystycznej do gospodarstwa społecznego, rozmiarów etatyzmu, sprawozdawczości przedsiębiorstw państwowych, a w końcu etatyzmu zagranicą.

Równocześnie jest w rozważaniu wydanie dekretu, któryby rozszerzył zakres działania Komisji na dalsze zakłady państwowe, dotąd jej zakresem nie objęte, przy czym jednak badania tych dalszych zakładów miałyby obejmować tylko pewne problematy i mieć charakter raczej sumaryczny.

Należy jednak niestety stwierdzić, że rozwój etatyzmu dokonywuje się znacznie szybciej, aniżeli postępują prace Komisji do badania przedsiębiorstw państwowych i że w ciągu roku 1936 liczba zakładów, które bezpośrednio lub pośrednio weszły pod ścisłą ingerencję państwa, znowu wzrosła, a zasięg innych przedsiębiorstw etatystycznych się rozszerzył. Znamiennym w tej mierze jest także znany projekt dekretu o Lasach Państwowych, który to dekret miał Lasom Państwowym dać jeszcze silniejsze podstawy bytu i rozwoju przedsiębiorczości państwowej, niż dotąd. Wydanie tego dekretu się wprawdzie narazie zatrzyma, ale należy przypuszczać, że sprawa znowu wypłynie i że będzie trzeba na tym specjalnym odcinku prowadzić ciężką walkę, nie wiadomo z jakim rezultatem.

Skarb. - Finanse

Wymiar podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

Władze skarbowe kończą obecnie wymiar podatku dochodowego na 1936 rok podatkowy. Znaczna część nakazów płatniczych na ustalony dochód i wymierzony podatek została już płatnikom doręczona.

Wymiar tego podatku stosownie do zarządzeń i wyjaśnień władz zwierzchnich urzędów skarbowych, przeprowadzony został dokładniej i ściślej, niż w latach ubiegłych. W postępowaniu wymiarowym wprowadzono w czyn zasadę współdziałania podatnika w wymiarze podatkowym, ograniczono również znacznie zakres stosowania rygoru zaoczności, która pozbawiała podatnika prawa zwalczania podstaw wymiaru podatkowego. Jedynie zbyt szablonowe stosowanie norm średniej dochodowości, od których trudno jeszcze odzwyczaić się urzędom skarbowym w postępowaniu wymiarowym, spowodowało w licznych przypadkach wysokie i nieuzasadnione wymiary, daleko odbiegające od dochodu, wykazanego rzetelnie i uczciwie przez płatnika w zeznaniu złożonym w terminie przepisanym.

Od wymiaru przysługuje podatnikowi prawo odwołania się do Komisji odwoławczej.

Obowiązująca Ordynacja Podatkowa daje możność płatnikowi przed upływem terminu do wniesienia odwołania, zwrócić się do urzędu z pisemną prośbą o wydanie podstaw wymiaru, przy czym przewiduje, że uzasadnienie władz skarbowych powinno zawierać dane faktyczne i podstawy prawne, na których oparto wymiar podatku. Każdy płatnik również w myśl Ordynacji Podatkowej ma możność poznania treści akt wymiarowych, gdyż Rozporządzenie o Wykonaniu Ordynacji Podatkowej daje prawo płatnikowi do otrzymania od władz skarbowych odpisów protokółów zeznań świadków i opinii biegłych, przesłuchanych z urzędu bez podawania ich nazwisk.

Odwołanie należy wnieść w terminie właściwym. Na poparcie twierdzeń odwołania płatnicy mogą składać wszelkie dowody pisemne, powoływać na koszt własny świadków i biegłych, celem stwierdzenia ściśle określonych okoliczności oraz przedstawiać do przejrzenia księgi handlowe, zapiski, notatki, dokumenty, korespondencję.

Niepotrącalność wydatków pokrytych na przyszłość

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 26 z dn. 3 Września r. b. ukazał się okólnik z dn. 19 września r. b. L. D. V. 23361/2/36, zawierający wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 5 maja 1936 roku Nr. Rej. 93779/33 następującej treści:

„Nie jest sporne, że kwota zł. 12.179,116 wyraża komorne za lokal, uiszczone wprawdzie w 1930 roku, lecz należne za lata 1931 i 1932, a zatem, że chodzi o wydatek pokryty na przyszłość. Osnowa atoli art. 6 ustęp 1 ustawy, dotycząca pojęcia ustawowego dochodu podatkowego, nie pozostawia żadnej wątpliwości, że między przychodami i potrąconymi wydatkami musi zachodzić związek przyczynowy. Koszty, zgłoszone do potrącenia, muszą służyć do osiągnięcia zachowania i zabezpieczenia tych przychodów, jak to ustawa wyraźnie

podkreśla, a nie przychodów przyszłych. Między przychodami zatem, a wydatkami w postaci „kosztów" winna zachodzić zgodność także w płaszczyźnie czasu. Wskazuje na nią także przepis art. 13 ustawy. Określenie „dochodów" w tym artykule użyte, oczywiście ma taką treść, jaką temu pojęciu nadaje art. 6, a zatem przez „dochody" rozumieć należy przychody po strąceniu wydatków, czyli dochód podatkowy. Wydatki zatem, odnoszące się do okresów czasu przyszłych, nie mogą uszczuplać dochodu podatkowego okresu wcześniejszego, z którego przychodami się przyczynowo nie wiążą."

Opłaty stemplowe od podań i zaświadczeń.

Izby Skarbowe wyjaśniają w sprawie opłat stemplowych od podań i zaświadczeń z powołaniem się na okólnik Ministerstwa Skarbu, z dnia 29 października 1931 r. (Dz. U. M. S. Nr. 32, poz. 451) jak następuje:

„Osoby posiadające należności od Skarbu Państwa za wykonane roboty i dostawy dla władz państwowych, wnoszą do tychże władz podania o wypłatę należności za wykonaną robotę lub dostawę.

Władza państwowa na wniesionym podaniu umieszcza prośbę do kasy właściwego Urzędu Skarbowego o stwierdzenie zaległości podatkowych osoby, która wykonała robotę lub dostawę, po czym wręcza podanie tej osobie do przedłożenia w kasie U. Sk. Izba Skarbowa powołując się na okólnik Min. Skarbu z dnia 29. X. 1931 r. L. D. V. 7693/6 ogłoszony w D. U. M. S. z dnia 20. XI 1931 r. Nr. 32, poz. 451 wyjaśnia, że 1) powyższe podanie wniesione a) do władz państwowych nie podlegają opłacie stemplowej, a mianowicie na mocy art. 141, p. 13, uos., b) zaś wniesione do Kasy U. Sk. są wolne od stempla na mocy art. 142, p. 1, wzgl. art. 144, p. 1, uos., 2) zaświadczenia wydawane na skutek pow. podań nie podlegają opłacie stemplowej.

Ostateczny termin rat 3-proc. Pożyczki Inwestycyjnej.

Ostateczny termin przyjmowania przez placówki subskrypcyjne wpłat ratalnych za subskrypcję 3-procentowej premiowej Pożyczki Inwestycyjnej upływa z dn. 5 listopada b. r. Po tym terminie wpłaty z tytułu subskrypcji nie będą przyjmowane, opieszałym zaś subskrybentom grożą rygory, przewidziane w warunkach subskrypcji.

Subskrybenci, którzy którzy uiścili całą należność, powinni zgłosić się do właściwych placówek po odbiór obligacji.

Regulowanie umorzonych należności podatkowych.

Ministerstwo Skarbu wydało ostatnio okólnik, który wyjaśnia, że w wypadku częściowego umorzenia zaległości w podatku lub w opłacie stemplowej (na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej lub innych analogicznych przepisów) pod warunkiem uiszczenia pozostałej części tej zaległości jednorazowo lub w ratach, wypłata tej części zaległości może być dokonana tylko w gotówce, ale nie w papierach wartościowych i nie w świadczeniach w naturze. Nie dotyczy to tych wypadków, gdy prawo do poza gotówkowej regulacji nie umorzonych części zaległości, jest przyznane wyraźnie w postanowieniu o umorzeniu.

Wymiar podatku dochodowego na podstawie norm przeciętnej dochodowości.

Jak donosi ajencja „Press" izba skarbowa grodzka w Warszawie rozesłała do urzędów skarbowych wykaz norm przeciętnej dochodowości przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i osobistych zajęć przemysłowych.

Wykaz ten opracowany przy współudziale organizacyj gospodarczych i zawodowych, służyć ma jako podstawa do wymiaru państwowego podatku dochodowego na rok 1936.

Izba skarbowa zaleca przytem daleko posuniętą ostrożność przy stosowaniu tych norm i zwraca uwagę na konieczność indywidualnego badania warunków płatnika, które w pierwszym rzędzie decydują o wysokości osiągniętego dochodu. Normy przeciętnej dochodowości mają być z reguły stosowane w tych wypadkach, gdy dochód nie może być ustalony na podstawie materjałów, świadków i biegłych lub przedłożonych dowodów.

Stosowanie norm wyższych od przeciętnej dochodowości może nastąpić tylko na podstawie opinji biegłych. Przyjęcie za podstawę wymiaru norm niższych od przeciętnej dochodowości winno być w aktach wymiarowych umotywowane.

Przepisy skarbowe ustalają termin płatności podatku dochodowego na dzień 1 listopada, wzgl. w 30 dni po otrzymaniu nakazu płatniczego. Jak się zdaje, w roku bieżącym wymiar podatku dochodowego będzie opóźniony.

Handel zagraniczny.

Zezwalanie na przekazywanie zagranicę środków płatniczych.

Komisja Dewizowa w dniu 5 października r. b. zmieniła Okólnik Nr. 5 z dn. 1 maja r. b. w sposób następujący:

W okólniku Nr. 5 z dn. 1 maja 1936 r. skreśla się ustęp 1 w całości, a natomiast wstawia się ustęp następujący:

„I. Komisja Dewizowa upoważnia Oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe do rozpatrywania i załatwiania we własnym zakresie wniosków o zezwolenie na

przekazywanie zagranicę środków płatniczych oraz zapisywanie sum na rachunek zagraniczny wolny w następujących wypadkach:

a) na zapłatę zobowiązań, wynikających z przywozu towarów z zagranicy do wysokości kwoty zł. 3.000,— za przedstawieniem dokumentów i udowodnieniem istnienia zobowiązania w sposób określony przepisami okólnika Nr. 14 z dn. 31. VIII. 1936 r.

b) na pokrycie kosztów ekspedycji, ubezpieczenia i transportu sprowadzonych z zagranicy towarów jak przewozu, przeładunku itp., za przedstawieniem odpowiednich dokumentów (rachunki, korespondencja itp.) do wysokości zł. 1.000,—, jeśli te koszty zapłacone zostały zagranicą. Ponadto przy wnioskach tego rodzaju, zarówno załatwianych we własnym zakresie, jak i przedstawianych do decyzji Komisji Dewizowej, winno być udowodnione, że powyższe koszta uboczne nie są objęte fakturą za sprowadzony towar. W wypadku, gdy wniosek składa odbiorca towaru, fakt ten powinien być stwierdzony przez bank dewizowy na podstawie faktury i potwierdzony przez bank na wniosku; jeśli wnioskodawca nie jest odbiorcą towaru — winien prócz innych dokumentów dołączyć pisemne oświadczenie tego ostatniego, iż faktura nie obejmuje omawianych kosztów ubocznych.

Z upoważnień zawartych w punktach a) i b) mogą banki dewizowe korzystać tylko wówczas, jeśli całkowite zobowiązanie klienta nie przekracza sumy zł. 3.000 z tytułu należności towarowej, a zł. 1.000,— z tytułu kosztów ubocznych i tylko do wysokości tych sum w ciągu jednego dnia na zlecenie tego samego klienta.'

Clearingowy przywóz towarów na skład konsygnacyjny i do sprzedaży komisowej.

Ministerstwo Przemysłu i Handul pismem z dnia 3 października r. b. do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego zakomunikowało mu następujące swe zarządzenia w sprawie clearingowego przywozu na skład konsygnacyjny i do komisowej sprzedaży:

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zarządza, co następuje:

Przywóz w ramach clearingu towarów na skład konsygnacyjny względnie do komisowej sprzedaży może się odbywać pod warunkiem złożenia przez importera w instytucji powierniczej:

(1) oryginału, lub uwierzytelnionego odpisu zawartej z zagranicznym dostawcą umowy na skład konsygnacyjny względnie komis,

(2) specyfikacji towarów (faktura),

(3) oświadczenia zagranicznego dostawcy ze stwierdzeniem, że towar jest przysłany na skład konsygnacyjny, względnie do komisowej sprzedaży,

(4) weksli kaucyjnych,

(5) upoważnienia Instytucji powierniczej do wypełnienia weksli kaucyjnych w razie niedopełnienia warunków podanych niżej.

Importer zobowiązany jest wpłacić do instytucji powierniczej na konto rozrachunkowe sumę ze sprzedaży towarów w 7 dni po terminie przewidzianym w umowie o skład lub komis dla dokonania rozliczenia z zagronicznym dostawcą; wpłata na konto rozrachunkowe musi być dokonana najpóźniej w ciągu 9 miesięcy od daty pozwolenia przywozu względnie świadectwa rozrachunkowego.

Powyższe zarządzenie nie dotyczy towarów łatwopsujących się, które powinny być płatne gotówką przy odbiorze świadectwa rozrachunkowego względnie pozwolenia przywozu, o ile przy odprawie celnej nie jest wymagane świadectwo rozrachunkowe.

W sprawie dochowania warunków specjalnych zastrzeżonych w pozwoleniach przywozu.

W związku ze stosowaniem pozwoleń przywozu, zawierających warunki specjalne, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, iż pozwolenie przywozu z klauzulą „ważne tylko przy transporcie drogą morską przez porty polskiego obszaru celnego", nie może być stosowane do towarów, które nadeszły inną drogą, gdyż byłoby naruszeniem przepisów § 4 ust. 1 rozporządzenia o warunkach udzielania pozwoleń na przywóz (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 281 z r. 1936), chyba, że towar nadszedł do polskiego obszaru celnego w przesyłce pocztowej lub lotniczej, gdyż w tych wypadkach warunki pozwolenia przywozu co do sposobu przewozu towaru uważać należy za nieistniejące, a to zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 834 z r. 1935).

W razie, gdy towar nadszedł do polskiego obszaru celnego zwykłą drogą lądową, chociażby nawet do portu polskiego obszaru celnego, następnie zaś towar ten został przekazany do innego urzędu celnego jako przesyłka lotnicza, wówczas warunek zawarty w pozwoleniu co wo sposobu przewozu z klauzulą jak wyżej, nie może być honorowane, bowiem z jednej strony, chociaż towar nadszedł do portu polskiego obszaru celnego, to jednakże nie drogą morską, co jest istotną częścią warunku, a z drugiej strony postanowienia powołanego wyżej okólnika nie mogą mieć zastosowania wobec faktu, że towar nie nadszedł z zagranicy, jako przesyłka pocztowa lub lotnicza.

Przedłużenie polsko-niemieckiej umowy gospodarczej.

Dnia 19 października podpisane zostało w Warszowie polski-niemieckie porozumienie w sprawie przedłużenia do dnia 31 grudnia 1936 r. mocy obowiązującej umowy gospodarczej między Rzeczwpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką.

Ze strony polskiej porozumienie podpisal wicemin. Szembek, ze strony niemieckiej — ambasador v. Moltke.

Na podstawie tego porozumienia, umowa gospodarcza obowiązywać będzie do końca roku bieżącego, bez żadnych zmian, tymczasem zaś odbędą się rokowania co do warunków przedłużenia umowy na rok 1937.

Rokowania handlowe polsko-francuskie.

W listopadzie r. b. rozpoczną się w Warszawie rokowania z Francją, mające na celu rewizję zawartego w lipcu r. b. prowizorycznego układu handlowego polsko-francuskiego. Między innymi mają być rozpatrzone niektóre postulaty, dotyczące rozszerzenia ram wywozu polskiego do Francji w zakresie artykułów przemysłowych. Postulaty te podczas ostatnich rozmów nie były pozytywnie załatwione, wobec czego zachodzi potrzeba ponownego ich rozpatrzenia.

Dla przygotowania odpowiedniego materiału negocjacyjnego, nastąpił wyjazd do Paryża w dniu 24 b. m. delegacji przedstawicieli polskiego życia gospodarczego do Francji, celem nawiązania bezpośrednich kontaktów między zainteresowanymi gałęziami przemysłu polskiego i francuskiego. Przewodniczącym delegacji jest b. minister dr. Henryk Strasburger.

Wycieczka ta zabawi w Paryżu około 5 dni. Wyniki tej misji gospodarczej będą rozpatrzone przez specjalny w tym celu mający powstać komitet polsko-

francuskiej współpracy w zakresie przemysłowym. Na czele komitetu tego stanie prezes rady traktatowej samorządów i organizacyj gospodarczych dr. Paweł Minkowski. Zebrane i opracowane przez komitet materiały mają być przedstawione do użytku oficjalnych delegacyj do rokowań handlowych polsko-francuskich.

Targi i Wystawy.

Zamknięcie W. M. EL.

W dniu 18 października została zamknięta Wystawa Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego w Warszawie. Wystawa była niewątpliwie jedną z najbardziej udałych imprez tego rodzaju, ilustrujących cały dorobek polskiego przemysłu w tej branży. Wystawę zwiedziło ponad 600 tys. osób, co stanowi 2 proc. ogółu ludności Polski. Rzecz przy tym warta podkreślenia, że wśród zwiedzających znajdowali się niemal wszyscy zainteresowani wytwórczością metalurgiczną i to w najszerszym rozmiarze, gdyż spory odsetek zwiedzających stanowili robotnicy. W ten sposób Wystawa zostawi niewątpliwie ślady długotrwałe przez: zwiększenie zbytu wewnętrznego wyrobów, przez wyeliminowanie z rynku zbytecznych towarów zagranicznych, oraz przez ogólne podniesienie metod produkcji i ulepszenie towaru.

Różne.

Do Kupiectwa Polskiego.

Bezrobocie z jego wszechstronnemi skutkami odczuwa się coraz silniej na terenie całego kraju. Społeczeństwo, a często i kupiectwo nie zdaje sobie należycie sprawy, jeżeli lekkomyślnie wydaje pieniądze na zakup niepolskich, a zwłaszcza zagranicznych towarów, odbierając przez to pracę naszym braciom, zatrudnionym w krajowych fabrykach.

Tak naprzykład daje się zauważyć w ostatnich czasach wzmożoną akcję propagandową firm zagranicznych. Szczególnie okna wystawowe są przepełnione wyrobami zagranicznymi, dekoracje okien wystawowych wykonują firmy obce, a w szeregu składach odbywają się próbne pokazy firm zagranicznych.

Związek Obrony Przemysłu Polskiego, który stoi na straży czysto polskiego przemysłu, zwraca się do Szanownego Kupiectwa z prośbą, aby udzielało zezwoleń na pokazy firmom tylko czysto polskim, a okna wystawowe dekorować zechciało tylko wyrobami polskimi. Leży to w interesie polskiego życia gospodarczego.

Korzystna lokata kapitałów.

Związek Obrony Przemysłu Polskiego udzieli informacyj w sprawie lokaty kapitałów w czystopolskiem przedsiębiorstwie naftowem na terenie Małopolski.

Pozatem są do objęcia przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, jak również są możliwości założenia nowych placówek przemysłowych w różnych dzielnicach Polski.

Informacji udzieli Związek Obrony Przemysłu Polskiego — Poznań, Rzeczypospolitej 1. (tel. 13-58).

W Poznaniu na pomoc dla bezrobotnych zbiera tylko Miejski Komitet Pomocy Bezrobotnym.

Apel Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Bezrobotnym o składanie ofiar na pomoc bezrobotnych wiele osób wzięło za zapowiedź zbierania tych ofiar nie przez Miejski Komitet Pomocy Bezrobotnym, lecz przez wspomniany Komitet Wojewódzki.

Tego rodzaju mniemanie jest mylne, gdyż w Poznaniu zbieraniem i rozdziałem wszelkich darów na rzecz bezrobotnych zajmować się będzie wyłącznie Miejski Komitet Pomocy Bezrobotnym i to tak dalece, że nawet dotacje Funduszu Pracy na pomoc doraźną, których przydziałem zajmował się dotąd Lokalny Komitet Funduszu Pracy, będą przelewane do Kasy Miejskiego Komitetu Pomocy Bezrobotnym. Podziałem ich zajmie się osobna sekcja Komitetu.

Również mylne są krążące tu i ówdzie pogłoski, że fundusze, zbierane przez Miejski Komitet Pomocy Bezrobotnym, będą wysyłane do Warszawy. Ofiary zbierane w Poznaniu zostaną tutaj i będą obracane na pomoc tylko tutejszym bezrobotnym.

Powyższy komunikat nadesłał nam Miejski Komitet Pomocy Bezrobotnym.

Wydawnictwa.

„Śląskie Wiadomości Statystyczne"

Ukazał się zeszyt 9 (rok III) „Śląskich Wiadomości Statystycznych", miesięcznika wydawanego przez Śląskie Biuro Statystyczne przy Śląskiej Radzie Wojewódzkiej w Katowicach.

Zeszyt ten poza zwykłymi tablicami z zakresu statystyki ludności, życia gospodarczego i administracji publicznej zawiera szczegółowo dane dotyczące akcji parcelacyjnej, budowy dróg i mostów jak też Uniwersytetów powszechnych w Województwie Śląskim.

Nieznany informator w przedsiębiorstwie.

Nakładem i w opracowaniu p. Antoniego Juliana Szyllera ukazało się poważne dzieło pod powyższym tytułem. Praca p. Szyllera gromadzi 184 ustawy i rozporządzenia, najpotrzebniejsze w przedsiębiorstwie.

Wszystkie te ustawy są planowo usegregowane w 6 działach: ustawodawstwa ogólnego, gospodarczego, podatkowego, socjalnego, opłat i taryf, przepisów o rachunkowości. Olbrzymi ten materjał jest zawarty w obszernym trwałym albumie, o bardzo celowej i pomysłowej konstrukcji technicznej.

Konstrukcja ta umożliwia stałą zmianę zdezaktualizowanych tekstów na właściwe.

Całość opracowania jest prawnie zastrzeżona.

Koszt „Wiecznego informatora" w trwałej oprawie wynosi 60 zł. Ponadto autor książki wydaje stale wszelkie nowe teksty ustaw, które przystosowane są do zamieszczenia w „Informatorze". Abonament tych ustaw na r. 1936 wynosi zł 20. —. Zamówienia należy kierować pod adresem autora: Warszawa 4, Niedzeszyńska 10 (Saska kępa).

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.